

CONSIDERAȚII CLINICO-BIOLOGICE PRIVIND SUFERINȚA HEPATICĂ DIN LAMBLIAZĂ, PE BAZA DATELOR DIN LITERATURA DE SPECIALITATE ȘI A UNOR OBSERVAȚII PERSONALE

Lucia-Sanda Fetea, C. Ruscac, Maria Florișteanu, Marcela Sigmirean, L. Neagoș

Clinica de Pediatrie nr. 3
Universitatea de Medicină și Farmacie Târgu-Mureș

Hepatopatie lambliazică este o realitate clinico-biologică de mult cunoscută (Goia și Halitză, 1931), dar încă discutată (Nitzulescu și Gherman, 1986). Profitând de faptul că anual se internază numai în clinica noastră în jur de 50 copii cu lambliază și pornind de la un simptom obiectiv frecvent întâlnit la acești copii (hepatomegalia), am inițiat un studiu privind investigarea funcțiilor hepatice pe baza unei baterii de teste: bilirubinemia, probleme de disproteinemie, transaminazele, proteinograma, imunoelectroforeza, timpul de protrombină, colesterolul seric, fosfatazele alcaline și viteza de sedimentare a hematiilor. A reieșit că la examenul clinic, hepatomegalia a fost prezentă la 55 copii din cei 93 constituind lotul de studiu (82%), iar din punct de vedere al laboratorului, sindromul hepatopativ s-a situat pe primul loc (hiposerinemia a fost găsită la 76% din bolnavi). A urmat sindromul inflamator, probleme de disproteinemie fiind alterate la 68% dintre copiii cu lambliază, iar gamaglobulinele crescute la 52% dintre aceștia. Sindromul hepatocitolitic s-a situat, ca frecvență, pe locul trei, transaminazele fiind crescute la 15% dintre copii în sfârșit, sindromul colestatic pe ultimul loc, colesterolul seric fiind scăzut la 10% dintre bolnavii noștri cu lambliază. Deși hepatopatia lambliazică este curabilă prin tratamentul lambliazei, autorii opinează, în concluzie, pentru evaluarea (sau reevaluarea) rolului lambliazei în determinismul hepatopatiilor la copil.
